

GŁOS ZIEMI

G A Z E T A TYGODNIOWA

ADRES TYMCZASOWY: Wilno, ul. Biskupa Bandnrskiego 4 (w drukarni „Znicz“)
Telefon 3-40. Godz. przyjęć Redakcji i Administr. 9—15 oprócz niedziel i świąt

PRENUMERATA Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ: miesięcznie 35 gr, kwartalnie 95 gr
półrocznie 1,75, rocznie 3 zł. Cena pojedynczego numeru 10 gr.

Rok II.

Wilno, Niedziela 2 stycznia 1938 r.

№ 1 (38)

Przed Nowym Rokiem

Zbliża się nowy — 1938 rok. Oczekujemy go, jak zwykle rzeczy nieznaney, z pewnym zaniepokojeniem i troską, czy aby nie zawiedzie pokładanych w nim nadziei. Jednocześnie zaś myśl nasza odwraca się wstecz, by dokonać rachunku zysków i strat doznanych w roku ubiegłym — odchodzącym już w przeszłość.

Każdy nowy rok, który mija, stanowi w naszym życiu publicznym i prywatnym pewną zamkniętą całość, krok, który musimy właściwie osądzić, by stwierdzić czy był on krokiem naprzód, czy też cofaniem się. Wszelkie dety, również jak i sukcesy, w takiej ocenie, dokonanej już z pewnej odległości czasu, występują szczególnie wyraźnie i stać się mogą niejednokrotnie źródłem i bodźcem do dalszych naszych poczynań.

Otóż wbrew pesymizmowi, którego być może nauczył ciężki kryzys gospodarczy, a który zresztą jest cechą wrodzoną wielu z nas, rok 1937 w sytuacji gospodarczej Polski ocenę można jako pomyślny.

Nie znaczy to bynajmniej, że na stał odpowiedni moment do założenia rąk i zachwytów nad zdobyczami, osiągniętymi w roku ubiegłym. Tym nie mniej zanotować należy, że ożywienie handlu, przemysłu, budownictwa, ba, nawet tak zamartej zdawałoby się sprawy, jak motoryzacja kraju — które zaznaczyło się już lekko w r. 1936, w ostatnim roku 1937 dokonało dalszego poważnego postępu.

Zmienia się też oblicze naszej wsi. Wioski, które jeszcze parę lat temu z nastaniem mroku robiły wrażenie wymarłych i wyludnionych, błyskając ciemnymi szybami swych okien; ludzie, którym przygnębienie i nieustanny lęk o jutro wytrącały narzędzia pracy z rąk — słowem wieś nasza, uboga i zaniedbana, ożywia się. Tu i ówdzie świeci zdaleka świeżo pokryta chałupa, błyska w kącie podwórka nowy pług, a co najważniejsze zmienia się usposobienie rolnika, który zaczyna już planować ulepszenie gospodarstwa, zatarcie śladów

kryzysowej biedy i dźwignięcie swego warsztatu pracy.

Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, którego badania nad opłacalnością gospodarstw włościańskich, prowadzone przez Wydział Ekonomiki Rolnej, są jakby barometrem sytuacji gospodarczej drob-

nego rolnictwa w Polsce, w ostatnim swym komunikacie donosi, że dochodowość objętych badaniami gospodarstw wykazuje w ostatnim roku dalszy wzrost. Słusznie jednak podkreśla tenże komunikat, że osiągnięta została w roku 1937 zaledwie równowaga budżetu rolnika i to budżetu o-

wiele skromniejszego, niż np. w r. 1928—1929.

Sytuacja obecna rolnictwa polskiego narzuca porównanie jej do wagi, której szale z dużym wysiłkiem zostały zrównoważone.

Aby przechylić jedną z nich na naszą korzyść trzeba jeszcze wielkiego i zjednoczonego nakładu pracy i starań całego społeczeństwa. Obserwacja życia wiejskiego daje podstawę przypuszczać, że nakład ten, tak pomyślnie rozpoczęty w roku ubiegłym, z równą energią prowadzony będzie nadal i uwieńczony zostanie zasłużonym sukcesem.

Wielu z nas trapi obawa, może na wet nie wypowiedziana głośno, przed nową zawieruchą wojenną. Sądzić jednak należy, że dwa kraje, krwawiące dziś tak straszliwie powinny się stać groźną przestrogą, a nie zachętą do największego nieszczęścia, jakim jest wojna. 4/18

Polska była zawsze i jest rzeźnikiem pokoju i zgodnego współzycia z sąsiadami. Toteż wszelkie burze polityczne, wstrząsające Europą i światem, powinny dla nas być tylko jeszcze jednym bodźcem do intensywnej pracy gospodarczej i współzycia obywatelskiego, z których wyrośnie, jeśli zajdzie potrzeba, nieugięty odpór wobec zakusów na całość naszych granic. Jedno jest pewne. Z opuszczonych bezwładnie rąk i zaniechania, przesłaniającego umysł ludzki, nie powstają rzeczy wielkie. Tych zaś wymaga od nas nie tylko nasz własny interes, lecz interes całego kraju, ambicja i duma narodowa.

Dlatego też szczerzy i realny zapak, oraz wytrwałość w pracy nad podnoszeniem wzwyż naszego gospodarstwa, stać się powinny w nadchodzącym 1938 roku symbolem polskiego rolnika, osiągnięcie zaś tego celu jest, zdaniem moim, najbardziej aktualnym życzeniem, jakie w dniu Nowego Roku złożyć można społeczeństwu rolniczemu.

Eugeniusz Mejer.

Ojciec św. Pius XI błogosławiący rzeszę wiernych w dniu Nowego Roku.

B. premier nawołuje Litwę do porozumienia się z Polską

Z Kowna donoszą: katolicki „XX Amžius“ zamieścił wywiad, udzielony współpracownikowi tego dziennika przez b. premiera dr. L. Bistrasa. Na zapytanie, jak zapatruje się na bezpieczeństwo trzech państw bałtyckich, dr. Bistras wyraził pogląd, że bezpieczeństwo tych państw może być zagwarantowane jedynie przez rozszerzenie ich związku na Polskę, gdy rozszerzenie związku na północ — na Finlandię i państwa skandynawskie — jest trudne do zrealizowania.

Zaznaczając, że realizacja związku, składającego się z Litwy, Łotwy, Estonii i Polski, napotyka na trudności ze względu na stanowisko Litwy, dr. Bistras oświadczył z naciskiem: „Lepiej szukać jakiegokolwiek sposobu współzycia z Polską, aniżeli ryzykować los państwa“.

Należy zaznaczyć, że jest to już drugie tego rodzaju wystąpienie dr. Bistrasa, które odzwierciedla jego osobiste poglądy na stosunki polskolitewskie.

Na progu Nowego, 1938 Roku, wszystkim naszym drogim Czytelnikom i Współpracownikom składa najserdeczniejsze życzenia

Redakcja i Administracja
Gazety Tygodniowej „GŁOS ZIEMI“

Wojska chińskie cofają się w popłochu

Wojska japońskie w Chinach czynią w prowincji Szantung dalsze postępy w kierunku wschodnim wzdłuż linii kolejowej Kianszou gdzie zajęły miejscowości Lungszan i Czout sun znajdujące się w odległości 20 i 92 km. od Tsinan. Atak japoński jest tak gwałtowny, że wojska chińskie nie zdolne do oporu cofają się w popłochu w kierunku południowym.

Z Tsingtao donoszą, że wojska chińskie przed opuszczeniem miasta zniszczyły nie tylko przedziałnie bawelny i inne zakłady przemysłowe japońskie, lecz wysadziły również powietrze japońskie szkoły i szpitale.

Wojska japońskie w prowincji Czekiang zamierzają uderzyć z trzech stron na Kiangsi. Gwałtowne walki rozpoczęły się już wzdłuż Tuyang, 40 km na południowy zachód od Hankou. Gubernator prow. Kiangsi gen. Szinaihisung postanowił bronić się do ostatka przeciw inwazji japońskiej. Oświadczył on m. in., że ani żółnierze, ani Kuomintang, ani rząd nie opuszczą swej ziemi.

Na froncie Szansi po dłuższej ciszy Japończycy czynią przygotowania do większych operacji.

Rejon położony na południowy zachód od Wei w pow. Hopen został oswohodzony od wojsk japońskich, a to dzięki wielkim sukcesom odniesionym przez lotnictwo chińskie.

100 lotn ków amerykańskich przybyło do Chin

Chińczycy donoszą, że do ich obecnej stolicy Hankou przybyli lotnicy amerykańscy, którzy zamierzają zaciągnąć się do lotnictwa chińskiego. Wśród przybyłych znajduje się 10 maszyn, uczestników wojny światowej, oraz 90 lotników.

Nożycami zabł 4 a ranil 12 osób

W Oakland (Ameryka Pol.) pewien Filipińczyk ogarnięty nagłym napadem szaleństwa wpadł z wielkimi nożycami na główną ulicę miasta, siejąc popłoch wśród przechodniów. Szalenięc wdzierał się do sklepów, zadając nożycami ciosy na prawo i lewo. Ofiarami szalenca padło 16 osób, z których 4 zmarły niebawem, a 6 przewleżono w stanie ciężkim do szpitala. Ostatecznie agentom policji udało się opanować szalenięca.

Japończycy zajęli Wognam

Do wyspy Wognam, na połudn.-zachód od Macao, podpłynął transportowiec japoński, eskortowany przez krążownik i - torpedowce. Krążownik osztrzelał wyspę z ciężkich dział, po

czym na wyspę wysadzono oddział w składzie 200 marynarzy. Przejazd odbył się na łodziach, holowanych przez motorówki z krążownika.

Garnizon Teruelu w Hiszpanii nadal się broni

Pomimo silnych ataków wojsk rządowych garnizon Teruelu nadal się broni. Odparto kilka silnych uderzeń przeciwnika. Oblegający zostali zaścoczeni przez lotnictwo narodowe, które

zdzielsiatkowało przeciwnika. Wojska narodowe kontynuują natarcie na czerwonych, którzy zostali zmuszeni do odwrotu z ciężkimi stratami.

Czterech wyższych oficerów sowieckich trafile do niewoli w Hiszpanii

Stacja radiowa gen. Franco z Salamanki donosi, że w czasie wczorajszych walk wojska powstańcze wzię-

ły do niewoli czterech wyższych oficerów sowieckich.

W Rumunii utworzył się nowy rząd

Po ostatnich wyborach w Rumunii okazało się, że dotychczasowy rząd premiera Tatarescu większości nie otrzymał, przeto podał się do dymisji.

Nowy rząd został utworzony przez premiera Goga, przywódcę partii narodowo-chrześcijańskiej. Premier Goga oświadczył, że nowy rząd ma oblicze nacjonalistyczne i dążyć będzie przede wszystkim do współpracy z

włóścianami, którzy są najliczniejszą warstwą w państwie.

Polityka zagraniczna Rumuni pozostaje bez zmian

Nowy minister spraw zagranicznych Rumunii, Istrate Micescu zaznaczył, iż będzie kontynuował politykę swego poprzednika z zachowaniem wszystkich istniejących sojuszków, a więc pozostanie w przyjaźni z Polską.

Strajki ogarniają Francję

Prądy tzw. „Frontu Ludowego”, we Francji, składające się z socjalistów i komunistów wpędzają cały kraj w coraz większą biedę. Komuniści, którzy zewnątrz niby to popierają obecny rząd, wciąż jemu i całej Francji szkodzą, wywołując nieustanne strajki, niczym nie uzasadnione.

Obecnie po strajku transportowym, przez który coraz trudniej jest dowo-

zić żywność do Paryża, wybuchł w stolicy Francji strajk pracowników podziemnych kolei miejskich, autobusów, wodociągów, szpitali itp. instytucji użyteczności publicznej.

Aby ludność mniej na tych strajkach ucierpiała rząd powołał wojsko do pełnienia czynności tych robotników, którzy strajkują.

Znowu trzęsienie ziemi w Meksyku

W Meksyku, w ciągu ostatnich paru dni odczuto 18 wstrząsów podziemnych.

Ośrodek trzęsienia ziemi znajduje się na południu kraju w stanach Oaxaga i Guernero.

I PERU TEŻ.

W Peru, także w paśmie górskim Huanabamba odczuto silne wstrząsy podziemne. Wiele wsi zostało zburzonych. 25 osób zostało zabitych, 50 ciężko rannych. Tysiące ludzi pozostało bez dachu nad głową.

Co słysząc na świecie?

— Z okazji świąt Bożego Narodzenia gen. Franco ułaskawił 25 osób, skazanych na śmierć przez trybunały w różnych miastach Hiszpanii narodowej.

— Filla japońska amerykańskiego towarzystwa samochodowego Forda subskrybowała za pośrednictwem banku japońskiego 1 milion jen na pożyczkę, rozpisaną z powodu zajęć w Chinach. Dyrektor filii — Amerykanin — oświadczył, że po życzką ta została subskrybowana ze względu na zyski, osiągnięte przez towarzystwo w ciągu długich lat jego działalności w Japonii i że nie ma ona żadnego znaczenia politycznego. Jednak kierownicy banku japońskiego komentują ten fakt z zadowoleniem, uważając go za bardzo pożyteczny w obecnej sytuacji międzynarodowej.

— Jeden z najpoważniejszych koncernów automobilowych w Stanach Zjednoczonych postanowił zwolnić z dniem 1 stycznia 30.000 robotników i urzędników.

— Pogrzeb Kelloga. Odbył się w obecności przedstawicieli rządu i członków korpusu dyplomatycznego uroczysty pogrzeb b. sekretarza stanu Francka Kellogga. Zwłoki Kelloga spoczęły obok zwłok prezydenta Wilsona w katedrze waszyngtońskiej.

— Mimo iż sprawa zbombardowania kanonierki „Panay” uważana jest za zlikwidowaną, opinia amerykańska nadal żywi nieufność, która w razie najmniejszego incydentu może spowodować nowe napięcie. Przewodcy grup parlamentarnych mają zamiar demonstracyjnie odrzucić wniosek deputowanego Ludlowa, głoszący, iż wypowiedzenie wojny przez Stany Zjednoczone winno być poprzedzone plebiscytem.

— Halle Selassie wystosował depeşe do sygnatariuszy konwencji w Oslo w której wyraził swoje zaniepokojenie z powodu zamierzonego przez te państwa uznania prawnego podboju Abisynii przez Włochy.

— Chile zbrol się. Donoszą z Santiago de Chile, że rząd chilijski przestał kongresowi narodowemu do zatwierdzenia projektu nabycia dla chilijskiej marynarki wojennej dwóch krążowników o wyporności 8000 tonn każdy.

— Zmarła mając 112 lat. W Santiago de Chile zmarła niejaka Carmen Leon w wieku 112 lat. Zmarła uchodziła za najstarszą kobietę w Chile.

Pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego w Rzymie

Popiersie Marszałka Józefa Piłsudskiego, odsłonięte uroczystie w Rzymie przy alei Marszałka Piłsudskiego (dawnej alei Varioli) w dniu 19 bm. przy udziale specjalnej delegacji polskiej z gen. Wieniawą Długoszowskim na czele. Twórcą popiersia jest znany rzeźbiarz prof. H. Kuna,

Co słycać w naszym kraju?

Wigilia dzieci szkolnych w KOP-ie

Kompania saperów KOP-u w Wilejce opiekę ja się szkołą powszechną Marszałka Józefa Piłsudskiego w Iliszczawicach. Opieka ta jest bardzo żywa dzięki energii p. kapitana T. Engla. W dn. 24 ub. m. kąpiści urządzili wieczór wigilijny dla dzieci. 60 dzieci pod opieką kierowniczką p. Maleszyny przybyło do koszar. W pięknie urządzonej świetlicy dzieci zasiała do stołów wraz z rodzicami, saperami i przedstawicielami społeczeństwa. Na wstępie p. mjr. Kusztra podzielił się opłatkiem i złożył wszystkim życzenia. Po czym odbyła się wieczerza, w czasie której inspektor szkolny p. Wacław Laskowski wygłosił gorące przemówienie do saperów i dzieci i łącznie z dziećmi wznosił okrzyk na cześć saperów. Miły ten wieczór przy zapalonych choince i śniegach koled zakończony został rozdaniem bardzo wartościowych i pomyslowych upominków przez św. Mikołaja.

Wśród upominków wykonanych przez żołnierzy były: okrety, samoloty, samochody, armaty, palące, łuki, modele strażnic, chaty zabawki dla dziewcząt i t. p. Ponadto dzieci otrzymały bułeczki i smakołyki celem zabrania do domów.

Prace melioracyjne

W woj. nowogródzkim na odprawie wóltów w Nieświeżu omówiony był plan prac melioracyjnych na obszarze powiatu, który w roku 1938 przy stosunkowo niewielkim nakładzie prac przewiduje całkowite osuszenie łąk i mokradł w powiecie.

Projekt budowy śpichrza zbożowego w Wilejce

Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Wilejce, podjęła akcję masowego skupu zboża bezpośrednio od drobnych gospodarzy. W związku z tym uchwalono w r. 1938 wybudować w Wilejce śpichrz zbożowy.

Prace Zw. Strzeleckiego w Zaostrowiecu

W miasteczku Zaostrowiec odbyło się doroczne walne zebranie miejscowego oddziału Zw. Strzel. przy udziale kom. pow. p. w. kpt. Wyrobca i kom. pow. Z. S. por. Pluty. Jak wynika ze sprawozdań, dorobek roczny jest naprawdę imponujący. W skład oddziału wchodzi: 4 pododdz., ZS, męskie, 3 pododdz. żeńskie i 5 sekcji strzelczyków, oraz liczne koło przyjaciół ZS. — W okresie sprawozdawczym utrzymywane były 3 radiodbiorniki, zakupiono sprzęt do świetlic, spłacono długi, wyślano dwukrotnie zespoły regionalne do Warszawy na ogólnopolskie popisy ludowe, które w obu wypadkach zostały nagrodzone przez p. premiera. Przeprowadzono zawody strzeleckie i próby sprawozdań na OS i POS, zawody narciarskie i lekkoatletyczne, kursy kroju i gotowania i wiele innych. Zebrani wyrazili podziękowanie za pracę komendantowi oddziału ZS Józefowi Szulcowi, nauczycielowi miejscowej szkoły. Na podkreślenie zasługuje życzliwe ustosunkowanie się do prac Zw. Strzel. miejscowej ludności, jak również wydatna współpraca i opieka KOP. Wyrażono uznanie również za owocną działalność plut. KOP Smosarskiemu, w pododdziale ZS we wsi Helenowo.

Zebranie omyrznego oddziału OZN w Lebidziewie

W Lebidziewie 19 grudnia r. ub. odbyło się walne zebranie członków i sympatyków gminnego oddziału OZN. Na zebraniu przybył p. inż. Bufarewicz Ludwik, prezes obwodu.

Po referacie wygłoszonym przez inż. Bufarewicza rozwinęła się dyskusja, podczas której omówiono wyliczne prace na najbliższą przyszłość.

Obecni na zebraniu sympatycy tłumnie zgłosili przystąpienie do OZN.

Spółdzielnia w Miniczach

W szkole powsz. we wsi Minicze, gm. niedźwiedzickiej pod przewodnictwem sołtysa wsi Minicze Jurucia Sawy odbyło się zebranie organizacyjne spółdzielni spożywców. Na członków zapisały się 23 osoby. Wybrano zarząd w składzie następującym: prezes Wieliczko Piotr skarbnik, Juruc Sawa, sekretarz Kligbejl Juliusz, wszyscy ze wsi Minicze.

Wędrownie biblioteki w pow. nieświeżkim

Powiatowa centrala bibliotek ruchomych zaopatrzyła w szafkowe komplety książek uczestników kursu dla przodowników, przysposobienia rolniczego w Nieświeżu. Uczestnicy kursu uczą się praktycznie jak należy prowadzić wędrownie biblioteczki.

Werenów będzie budował szkołę

Rada Gminy Werenów uchwaliła budowę 3-klasowej szkoły powszechnej im. Marszałka Piłsudskiego. Koszta budowy mają wynieść 28 tys. zł. Budowa ma być rozpoczęta w styczniu roku 1938.

Pierwsze Koło Rybackie w Wilejce

W Wilejce, wojew. wileńskiego zorganizowało się pierwsze na obszarze Rzeczypospolitej Koto Rybackie. Zadaniem tego koła jest racjonalne uprawianie rybołówstwa. Koło ma swój statut zatwierdzony przez władze państwowe. — Wydzierżawiło ono od władz państwowych 15 obwodów rybackich, ciągnących się wzdłuż Wilii od granicy sowieckiej do rzeki Narocz.

Spółdzielcza wytwórnia galanterii drzewnej w Nalibokach

W Nalibokach, pow. stołpeckiego, w odległości 43 km od Stołpców, w środku puszczy tworzy się ośrodek spółdzielczy. Obok istniejącej tam spółdzielni spożywczej kółka rolniczego, zorganizowano ostatnio chrześc. kasę bezprocentową. Obecnie gospodarze Nalibok w liczbie ok. 400 postanowili założyć spółdzielczą tartak i wytwórnię galanterii drzewnej, mającą na względzie dostatek surowca drzewnego na miejscu. Już wyznaczono hektar placu w miasteczku pod projektowaną fabryczkę.

Kursy Zdrowia w Oszmianie

Staraniem powiatowej organizacji Kół Gospodyń Wiejskich w Oszmianie zorganizowane zostały w powiecie 3-dniowe kursy zdrowia, których program obejmuje: higienę, pomoc w nagłych wypadkach, choroby społeczne oraz pielęgnowanie dzieci.

Kurs taki odbył się w Wasilewiczach w dn. od 16—18 ub. m., który przestąpiło 54 osoby, zrzeszone w organizacjach rolniczych. Obecnie kurs odbywa się w Węstawiniętach. Następnie odbędzie się w Dokurniszkach, Stobódcie, Olkiewiczach i Wielbutowie.

Projekt budowy pomnika Marszałka Piłsudskiego w Baranowiczach

Robotnicze związki zawodowe, Spółzyczy, Polity i Leśny działające na terenie m. Baranowicz złożyły na ręce starosty pow. w Baranowiczach statut Komitetu Budowy Pomnika i Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Według projektu pomnik miałby stanąć na skwerku przy ul. Mickiewicza naprzeciw nowobudującego się gmachu poczty. Wspomniane wyżej organizacje robotnicze należą do Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Nowe wieże w kościele płaskowickim

W nowowzniesionym wysiłkiem parafian kościele w nadgranicznej wsi Płaskowicze, gm. hrycewickiej, konsekrowanym w br. przez J. E. ks. biskupa Bukrabę — przystąpiono ostatnio, dzięki staraniem miejscowego proboszcza do nadbudowy wieżycy kościelnych.

Opieka nad biedną dźwiatwą w Świecianach

Oddział żeńskiej służby pożarniczej Ochotniczej Straży Pożarnej w Świecianach zorganizował zbiórkę na choinkę dla biednych dzieci. Zbiórka dała w gotówce 140 zł, 5 kilogramów słodyczy i 12 par wójłoków.

Opieka nad biedną dźwiatwą na terenie miasta została objęta przez Ochotniczą Straż Pożarną, ZPOK i Rodziną Policyjną.

Ochotnicza Straż Pożarna, w niedzielę 2 stycznia od godziny 14 do 18 organizuje choinkę dla dźwiatwy, a żeńska służba pożarnicza rozda ciepła ubranka i obuwy 40 najbiedniejszych dzieci.

Nauczycielstwo na FON

Nauczycielstwo gminy lebidziewskiej opodałkowało się na czas od dnia 1-go listopada 1936 r. do dn. 31 października 1937 r. na Fundusz Obrony Narodowej w wysokości 1 proc. miesięcznego uposażenia.

Zebraną kwotę 381 zł. 88 gr. przesłało na ręce Głównego Komitetu Zbiórki na FON w Warszawie.

Votum kardynała Gerlier dla klasztoru Jasnogórskiego

Reprodukuje się fotografię, przedstawiającą drogocenną chorągiew, ofiarowaną jako votum dla klasztoru Jasnogórskiego przez biskupa Lourdes kardynała Gerlier. Chorągiew ta została po poświęceniu uroczystie zawieszona w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej.

Podajmy sobie dłonie

Pożegnaliśmy Stary Rok. Jeszcze jeden rok walki o lepsze jutro, pozytywnych osiągnięć i żmudnej pracy, rok radości i rok smutków.

Długi różaniec minionych dni, dni obfitych w zdarzenia, zamknął w sobie nie tylko sprawy wielkie, skrupulatnie notowane w księgach dziejów, zamknął również i to wszystko, co złożyło się na nasze, osobiste życie, liczone słońcem uśmiechów i jesienią łąk.

Zegar czasu z nieubłaganą dokładnością oblicza sekundy i minuty. Na jego tarczy jest wszystko tak pewne, jak to, że po dniu — noc nastanie i że zbudzi się po niej błąd świt jutra.

Czas odmierzył 365 minionych dni. Nic tej prawdy nie zmieni. Nikt nie zdoła wrócić do przeszłości, choćby

nawet pozostawił w niej wszystkie prawdy i sens swego życia.

Dla tego... musimy spojrzeć w przyszłość. Od naszej woli zależy, by spojrzenie to stało się aktem wiary we własne siły, których tak wiele potrzeba do codziennej walki.

...Podajmy sobie dłonie. W zgodnym marszu, w milionowych szeregach, w zbiorowym wysiłku budowania nowej, mocarstwowej rzeczywistości Polski — znajdziemy i odrobinkę naszego własnego szczęścia, znajdziemy radość ze spełnionego obowiązku.

Nowy Rok zaczął się! Każdy jego dzień mierzyć będziemy rzetelnym wysiłkiem, aby ludzie pracy — stali się ludźmi szczęścia!

Od Administracji

W związku z rozpoczęciem nowego roku przypominamy naszym Szanownym Czytelnikom o odnowieniu prenum raty.

Koszt prenumeraty „Głosu Ziemi” poczynając od dnia 1 stycznia 1938 r. wynosi: rocznie 3 zł., półrocznie 1 zł. 75 gr, kwartalnie 95 gr, miesięcznie 35 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy.

Chcę być zdrowym i długo żyć

Pod redakcją Towarzystwa Przeciwgruźliczego Wileńsko-Trockiego

BIJE DWUNASTA...

Noc Sylwestrowa. Zegar wybija północ...

Stary Rok w przeszłość zapada. Nowy — staje u progu.

Ale samo uderzenie dwunastej godziny, to jeszcze ni przeszłość, ni przyszłość. To chwila oczekiwania.

U wielu zachowuje się zwyczaj — tradycja nrawie, że w owa północ niszczą się życzenia, których spełnień pragniemy dla siebie w tym roku. Ale trzeba je napisać w ciągu 12 uderzeń zegara, inaczej los może nie wysłuchać. Nietylko napisać, ale nawet zdążyć snuć karteczkę przez ten czas.

Wskazówka dobiega dwunastej, jeszcze dziesięć minut, jeszcze pięć minut...

O niczym innym już myśleć nie można, jak tylko o zakleciu szczęścia w paru zdaniach, w kilku najkrótszych wtrząsach. Żeby jednak przywołać swe pragnienia, sprawić, żeby przyszedł do ręki, niby nłak obłaskawione — trzeba na to zaklecia niełada.

Czynny nasze już dokonane muszą za nas wołać, nie my sami, bo tylko one mają magiczną moc, wywołania szczęścia. To będą nasi adwokaci o tej corocznej dziwnej chwili. Bo te dwanaście uderzeń zegara to jakby sąd naszego sumienia nad minionym rokiem życia.

Cośmy zrobili? Dokąd dążymy?

Pora i nam Czytelnicy i Drodzy Członkowie T-wa Przeciwgruźliczego Wil.-Trockiego pomysłcie do czegośmy doszli przez ten rok ostatni.

Nie będzie to żadne sprawozdanie, ot takie spojrzenie wstecz na dziesięć minut przed dwunastą, zanim zegar zacznie północ wybijać, i my będziemy nisali kartki z życzeniami, aby drżąc ze wzruszenia ręka snuć je w płomyku świeczki od choinki...

Kiedyż to zapoznaliśmy się w naszym tygodniku?

Pierwsza kolumna higieniczna — „Chcę być zdrowym i długo żyć“ wyszła w czerwcu. Artykułem w imię Boże zaczynać przeżegnaliśmy się, niby rolnik, który pierwszy raz na wiosnę z pluciem wychodzi. I jak skiba za skiba tak przewalały się tygodnie i rozsunwały nasze gazetki po wsi, a w nich artykuły o zdrowiu i wiadomości o waszej pierwszej w kraju rolniczej organizacji przeciwgruźliczej.

Dzisiaj wychodzi 33 kolumna higieniczna.

Nie myślcie Czytelnicy, że nam to łatwo wychodzi. Wiedźcie, że to jest duży trud! Dużo tu nocnych nieprzespanych no pracowitych dniach i przed porankami — może tak samo znojnymi, jak Wasze. To też szanujcie to piśmko, tak jak każdą ludzką pracę. — Nie niszcźcie gazet no przeczytaniu. Dajcie innym. Niech i oni korzystają.

W pierwszym numerze tygodnika podawaliśmy ilość gmin zorganizowanych, ilość wiejskich poradni przeciwgruźliczych w naszym powiecie. — Heż to tego było? Załedwie 5 czy 6.

Dzisiaj mamy 11 gmin zorganizowanych, na 15 istniejących w powiecie i 10 poradni wiejskich, obsługiwanych przez ruchomą poradnię przeciwgruźliczą ze składanym Rentgenem. Przy pomocy tego Rentgenu zbadano 20 szkół.

Przez ręce T-wa przeszło już 8 tysięcy ludzi, których dokładnie zbadano i wielu leczono. Wykonano set-

ki zabiegów, jak wyrwanie nerwu przeponowego i odmy, które niejednemu uratowały życie. Ale wszak nie tylko na leczeniu walka z gruźlicą polega. Tak samo ważne jest zapobieganie. Na wsi wileńskiej szczeni się już dzieci przeciw gruźlicy, uświadamia, poucza. Zebrań organizacyjnych i odczytów liczymy dziś na setki — około 250. Lud już wie, jak trzeba się bronić przeciw chorobom zakaźnym. Na sejmikach przeciwgruźliczych delegaci zażądali wprowadzenia przerw czeń, które każdy członek T-wa składa, że wtrząka się zwyczajów, niegodnych dzisiejszego, uświadomionego człowieka. Że będzie walczył z niechlujstwem i brudem, że usunie kurw z chat i będzie ıdał na osobnym talerzu, nie ze wspólniej miski. A członków jest dużo. Dawno już liczono 7 tysięcy. I codzień przybywa.

Do pracy nad podniesieniem higieny wsi stanęły dziewczęta wiejskie. „Przodownice Zdrowia“, z których każda ma powierzoną opiekę nad swoim osiedlem.

Dziewczęta te t. zw. „karmazynowe wojsko“ rozpoczynają swoją pracę od wysłuchania kursu higienicznego, które odbywa się w każdej gminie. Dotąd odbyło się 7 kursów w różnych gminach powiatu. Wypuszczono 7 od-

ziałów dziewcząt do pracy najpiękniejszej — zabezpieczenia zdrowia i dźwigania kultury swoich chat. Nasze przodownice cieszą się we wsi dużym uznaniem i szacunkiem. Czy słyszeliście wieczorynkę radiową „karmazynowe wojsko“? O tych właśnie dziewczętach była tam mowa. Nasi członkowie słuchają radia często słyszą audycje higieniczne, poznają głosy swoich lekarzy. Wygłoszono już 28 audycji radiowych — nie licząc komunikatów. A kto słyszał reportaż z poradni trockiej? Na całą Polskę. Tyle listów

potem otrzymaliśmy! I ze Lwowa — ks. Rękas, dyr. Petry, Szczepko i Tońko. Chcą przyjechać, żeby się przeświecić. Tak im się podobało!

To Wasza organizacja tak świetnie się rozwija. Z każdym tygodniem, każdym dniem. Czy nie jesteście z niej dumni?

A może ciekawi jesteście co zamierzamy? Ach, tak wiele. Ale ze swoich zamiarów wydamy tylko jeden. Pełną propagandę higieny przez dzieci wiejskie. Powstaje „Związek Czystych Rączek“. Mali związkowcy biorą na siebie obowiązek nakrywania do stołu i mycia talerzy, aby odciążyć w pracy matkę i aby nie było wymówek, że czasu nie ma na porządkowanie i dlatego trzeba jadać ze wspólnej miski.

Zaraz, a sensacja rynku wileńskiego: jajo stemplowane hasłami higienicznymi. Dziwo dotąd niespotykane może nawet na świecie. Całe listy na jajo, wysłane przez członkinie Towarzystwa do jakieś nieznaniej pani z miasta — co tam wypisano na tych jajo?

„Śpij przy otwartym oknie, to na kaszel najlepszy lek“.

„Nie dawał dziecku smoczka — nie wydasz na leki“.

„Nie pluj na ziemię — będzie zdrowy Twój syn“ i dużo tego.

Dzisiaj już wieś uczy miasto higieny.

No dobrze, a co Wy nam powiecie? Bo już północ się zbliża...

Nie mówicie nic?

Nie trzeba. Jużście przecie odpowiedzieli: „Czekaliśmy też na was przez kilkadziesiąt lat!“ — „Rozbijemy teraz nasze wspólne miski!“

I na posiedzeniach budżetowych gminnych:

Mejszagoła: „Jabym wprowadził poprawkę do wniosku. Nie 800, a tysiąc zł. dajemy na nasze Towarzystwo“. Grzmot oklasków.

A w Szumsku: „Dajemy 1000 zł. bo ta organizacja to dobrodziejstwo dla najbardziej potrzebujących“.

A w Rudziszkach i Solecznikach, Oranach i Rudominie we wszystkich gminach na posiedzeniach, gdzie były targi o postawienie płotu, o asygnację na opał — dotację na Towarzystwo uchwaliście zawsze jednogłośnie i bez dyskusji.

Pytam przodownicy zdrowia: „Czy bardzo ciężko idzie?“

Śmieje się: „Są trudności, ale kto by się tym zrażał“.

Rolnik p. Piotrowski z gminy turgielskiej, wieś Nowe Zabudowanie postawił sobie kurnik, na skutek danego przyrzeczenia że nie będzie mieszkał ze zwierzętami. Dzisiaj dowiaduję się, że trzech sąsiadów poszło za jego przykładem.

Można się cieszyć!

Tych darów świątecznych mamy dużo, pełne ręce. Żeby to tak można ustawić pod choinkę. Domu by chyba nie stało. Ale uwaga!

Wskazówka zegara dochodzi dwunastej. Zaraz zacznie bić. Ucieszymy się. Czas pisać życzenia... Tylko nie mówmy co będziemy pisali.

To musi zostać sekretem pomiędzy nami, a Noworoczną północą...

Dr. Maria Kołaczyńska.

Sensacja na rynku

Jajo stemplowane hasłami higienicznymi przez gospodynie wiejskie pow. wileńsko-trockiego.

KOMUNIKAT

z frontu przeciwgruźliczego nad Wilią

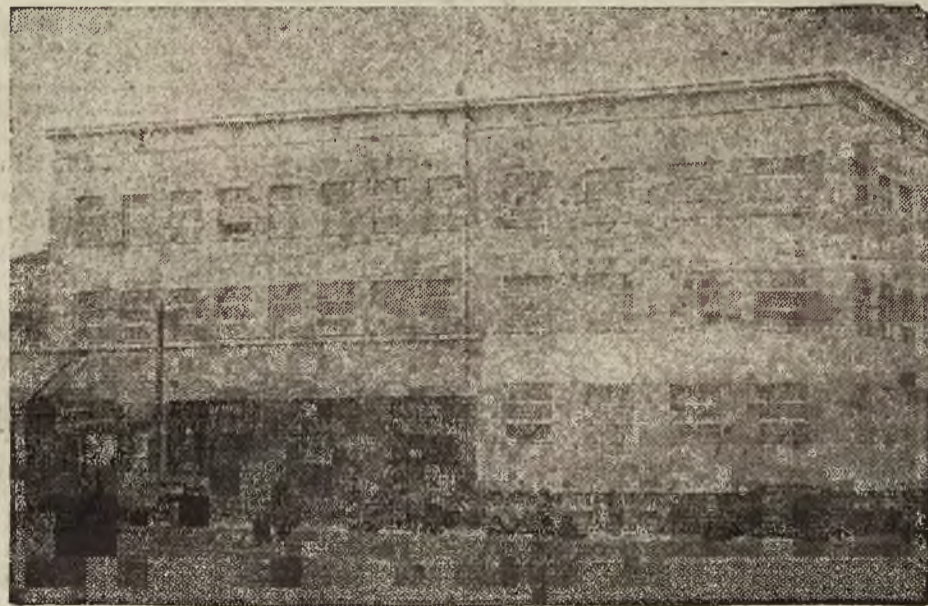
Uwaga członkowie T-wa gminy worniańskiej i mejszagołskiej. W styczniu organizują się 2 kursy dla Przodownic Zdrowia tych gmin. W datach: **Worniany od dn. 19—22 stycznia 38 r.** — **Mejszagoła od dn. 26—29 stycznia 38 r.**

Każdy kurs trwa 4 dni. — Jest bez-

płatny. — Początek kursu o godz. 9 rano. Zbiórka w urzędach gminnych. Panienki mają ze sobą przynieść suchą żywność — chleb, słoninę, krupy itp., pościel oraz miski, kubki i łyżki.

Posiłki będą gotowane na miejscu. — Opieka zapewniona.

Nowy wielki szpital Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie

Niedawno odbyła się uroczystość poświęcenia i otwarcia wielkiego szpitala Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie przy ul. Solec Nr. 93. Nowy gmach szpitala, przebudowany ze starego kosztującym około 1.700.000 zł. pomieścił 4 oddziały szpitalne, a mianowicie: oddział ortopedyczny, chirurgiczny męski i kobiecy, oddział obserwacyjny i położniczo-ginekologiczny. Szpital posiada trzy sale operacyjne. Ogólna liczba łóżek w

szpitalu wynosi 243, przyczem może być powiększona do 310. Jedno łóżko szpitalne, wliczając wszystkie urządzenia wewnętrzne, wyposażenie techniczne i lekarzkie kosztuje mniej niż 8 tys. zł. Szpital posiada również zakład rentgenowski, centralną sterylizację materiałów opatrunkowych i bielizny, aptekę, pracownię anatomo-patologiczną oraz biuro pogotowia Ubezpieczalni.

Kaskada mówi...

W poprzednim numerze (37) „Głosu Ziemi” rozpoczęliśmy druk wesołych opowiadań, których autorem jest znane Szan. Czytelnikom z audycji radiowych Wileńskie Towarzystwo Muzyczne „Kaskada”; krótkie artykułki zatytułowane „Kaskada mówi...” zamieszczać będziemy nadal w „Głosie Ziemi”. Redakcja.

Za świadka być, to nadtoż, jak ten mówił, kłopotliwa sztuka. Przysięgnęszy wiadomo trzeba gadać prawdę, a nie tak wo, jak mówił na sądzie Konstanty z Wierszuliszak, nu wiesz... ten fiksak! On widział był w chacie, jak Adaśka z Ignaszką, jak ten mówił, pobili się, a na sądzie lenkał się zrobić krzywda sąsiedzka, tak, jak sędzia jego zapisał: „Ci widział, jak była bójka?” Tak on mówi: „Nijakiej bitwy tam nie było... A sędzia: „A coż tam było?” „A ot zwyczajnie — najsamplierw Adaśka z Ignaszką głośno gadali, a potem objeli się i zaczęli chodzić po chacie. Późniejszo poro Adaśka poleczył się na podłoga, a Ignaszką chwycił żerdka i niechcący wypuścił żerdka z rąk — okuratnie na głowa Adaśki!!! Ale żeby bitwy — tak nijakiej nie było!” Tak ot śmiechu było wtedy... A taki Ignaszkowski wszstko równo, jak ten mówił, zasądził... JURKA.

Piszą do nas...

„Według stawu grobla”

Patrząc na niejedno, co się u nas na wsi dzieje, przychodzi mi na myśl słowa: „kiedy wreszcie nasza ludność przejrzy na oczy i zaprzestanie tych głupstw”. Ileż to wydajemy niepotrzebnie na wsi na przerożne tatarszki, periumy, farby do malowania, pudry itp., wyrzucając pieniądze jakby do błota. Dziewczęta wiejskie i kobiety jak się umarują, to wygładują tak, jak by siedziały przez kilka dni we młynie.

A czy ładnie wyglądają te szkiełka przyklejone do uszu, bardzo często szarych od brudu, albo te paciorki za wieszane na szyi... pokaleczonej przez robactwo, albo wreszcie pierścionki na palcach, których paznokcie noszą „zależbę z brudu”?

A skąd te dziewczęta mają na to wszystko pieniądze? Przecież ich na ulicy nie zbierają tylko wszystkie ciągną z ojcowskiej kieszeni a ojciec ciągnie z gospodarstwa.

Doprawdy czas już powrócić do dawnej prostoty i uawnych obyczajów. Sami jesteście winni co prawda, pozwalając na niemądre mody i niepotrzebne wydatki.

Nasze gospodarstwa długo tego nie wytrzymają, bo i skąd? Cóż dziwnego, że jesteście bez grosza przy duszy. Nasze rozenody wciąż rosną, a dochody się kurczą. Powiedzmy sobie otwarcie, że lubimy większą wygodę; kłóży jej nie lubi? Nie wydaje mi się jednak słusznym, aby obuwie noszone dziś przez nasze kobiety nazwać było można istotnie wygodnym. Obuwie to jest na wysokich obcasach, tak, że nieraz jak dziewczyna idzie, to jej łyzy w oczach stają z bólu. Nie na długo też starczą takie buciki. Zwykle na kilka razy, bo jest to tandeta.

Weźmy pod uwagę drugi przykład. Buduje gospodarz dom. Buduje zwykle obszerny, na parę mieszkań, co oczywiście drogo kosztuje, a potem dom taki po wykończeniu stoi przeważnie pusty, bo go nie ma czym w zimie opalić. Czasem bywa i tak, że gospodarz stawia duży dom, lecz nie ma go za co wykończyć, więc stoi tak, aż się często zupełnie zniszczy i nie doczeka się wykończenia.

Wydaje mi się więc, że trzeba nam koniecznie dostosowywać się do naszych możliwości finansowych.

„Według stawu grobla” — mówi przysłowie, i my też musimy tyle tylko wydawać na ile nas stać.

Jeśli to nie nastąpi, to bracia rolnicy nie zajedziemy daleko.

WŁADYSŁAW MACUK
kol. Bucewicz, gm. komajska.

Stragany — to chleb dla pół miliona ludzi

Zataczająca w Polsce coraz to szersze kręgi akcja straganiarska musi pokonywać co raz to większe trudności, gdyż stragan, który stał się symbolem walki o spolszczenie handlu, uważany jest za wroga.

Część kupiectwa chrześcijańskiego, pragnąca niepodzielnie wykorzystać koniunkturę patriotyzmu dla swych załargów wzajemnych, nie może w żaden sposób zrozumieć, że nowopowstały sklepik chrześcij. i stragan nie są w sumie efektów wrogiem, lecz sprzymierzeńcem, gdyż walka o wyrwanie z obcych rąk jednej z najważniejszych dziedzin życia gospodarczego, jaką jest handel, może być uwieńczona na zwycięstwem jedynie w wypadku powstania zwartych kadr zrzeszonego kupiectwa polskiego. Nowopowstały stragan i sklepik chrześcijański wzmożeni wytwórczość polską, tj. przemysł fabryczny, chałupniczy i rzemiosło, które, otrzymując od swego nakładcy — nauka chrześcijańskiego, co raz to częstsze zamówienia, będą mogły obniżyć koszty produkcji, a więc i ceny wytwarzanych towarów. Nie jest przecież rzeczą istotną, czy ktoś z ludzi, nie mających pojęcia o tym jak się sprawa straganiarska przedstawia w państwach zachodnio-europejskich, twierdzić będzie, że handel straganiarski jest przyczyną, przynitywem, spotykanym jedynie u nas i że musimy dążyć do zniszczenia straganów, a nie do ich rozwoju.

Jeśli stragany za granicą potrafiły dostosować się do wymogów życia i ulżyć całkowitej modernizacji, jeśli stragany — mimo wszystko — na zachodzie istnieją, bez względu na to, czy przewozi je tam z rynku na rynek mo-

tor, rower, czy koń, to niewątpliwie dostosują się one również do wymogów naszej rzeczywistości, a więc potrafią utrzymać się nie na poziomie przeżytku, lecz ulec modernizacji.

Perspektywy rozwoju akcji straganiarskiej nie są u nas należyście doceniane. Jeżeli same tylko stragany mogą dać pracę jeszcze przeszło siedemdziesięciu tysiącom małorolnych i bezrobotnych, zaś handel wędrowny łącznie z handlem z koszyka — przeszło dwudziestu tysiącom, to przecież cała akcja może — licząc, że rodzina przeciętnie składa się tylko z pięciu osób — zapewnić chleb dla pół miliona ludzi. Jest to cyfra tak olbrzymia, że warto uczynić wszystko, aby perspektywy rozwoju akcji straganiarskiej całkowicie urealnić.

Z rzyneków

Ceny ziemiopłodów

w zł. za 100 kg wg notowań Giełdy Zbożowo-Towarowej w Wilnie z dn. 29. XII. r. b.

Zyto I st.	22,50	23,—
Zyto II st.	22,—	22,50
Pszenica I st.	27,25	27,75
Pszenica II st.	26,50	27,—
Jęczmień 16/8/673 (kasz)	—	—
Owies I st.	21,75	22,25
Owies II st.	19,50	20,50
Gryka	17,25	17,75
Łubin nieb.	13,75	14,25
Siemię lniane	44,00	44,50
Len trzepany st. Horodziej, 1830—1870 ¹⁾		
Targaniec mocz. Miory	760	820

¹⁾ Za 1000 kg.

Ceny nabiału i jaj

wg. notowań Zw. Sp. mlecz. i jajcz. w Wilnie z dn. 29. XII. 1937 r. w zł za 1 kg

Masło wyborowe I gat. hurt	3,60
— 370 detal	4,00
Masło stołowe II gat. hurt	3,50
— 3,60 detal	3,90
Masło solone hurt	3,20
— 3,50 detal	3,50
Sery litewskie hurt	2,00
— 2,40 detal	2,30
Jaja za kopę	6,90—7,80
za sztukę	12 — 14 gr.

Plaga szczurów i myszy w nieświeżu

W Nieświeżu daje się dotkliwie we znaki plaga szczurów i myszy. Zarząd Miejski na ostatnim posiedzeniu omawiał metody łepienia tego szkodnika i roznosiciela chorób zakaźnych. Tępienie szczurów i myszy prowadzą pod lachowym nadzorem właściciele nieruchomości, warsztatów, sklepów i składów.

Kalendarzyk tygodniowy

- 2 STYCZANIA — NIEDZIELA
Makarego Op., Martynjana B.
Wschód słońca g. 7,45. — Zachód g. 3,01
- 3 STYCZANIA — PONIEDZIAŁEK
Daniela M., Genowefy P.
Wschód słońca g. 7,44. — Zachód g. 3,03
- 4 STYCZANIA — WTOREK
Tytusa B., Rygobera B. W.
Wschód słońca g. 7,44 — Zachód g. 3,03
- 5 STYCZANIA — ŚRODA
Telesfora P. M., Symeona Zak.
Wschód słońca g. 7,44 — Zachód g. 3,03
- 6 STYCZANIA — CZWARTEK
Trzech Króli. Objawienie Pańskie.
Wschód słońca g. 7,43 — Zachód g. 3,07
- 7 STYCZANIA — PIĄTEK
† Lucjana i Juljana M. M.
Wschód słońca g. 7,43. — Zachód g. 3,08
- 8 STYCZANIA — SOBOTA
Seweryna Op., Juljana M. M.
Wschód słońca g. 7,43. — Zachód g. 3,09

Ważniejsze wydarzenia historyczne w styczniu

- 1. 1771. Początek oblężenia Częstochowy przez Rosjan.
- 8. 1918. Orędzie Prezydenta St. Zjedn. A. P. Wilsona w sprawie odbudowy Polski z dostępem do morza.
- 11. 1386. Akt wolkowyski stwierdza wybór Władysława Jagiełły na króla polskiego.
- 15. 1582. Rozejm z Moskwą, w którym król Stefan Batory odzyskuje Inflanty (dziś Łotwa) i Połock.
- 20. 1329. Koronacja Władysława Łokietka.
- 22. 1863. Manifest ogłaszający powstanie styczniowe i wybuch powstania.
- 25. 1831. Sejm Królestwa Polskiego uchwała pozbawienie prawa do korony polskiej cesarza Mikołaja I i jego rodziny.
- 31. 1667. Rozejm Andruszowski. Polska traci na rzecz Moskwy Zadnieprze i Kijów.

KALENDARZ LEŚNY

1938 NA ROK 1938
POD REDAKCJĄ W. DANKIEWICZA
Bogata treść informac. i naukowa.
Skład g.ówny: Wilno, Wieka Nr 66.
Cena 3 zł (łącznie z przesyłką).

<p>Na zł. <input type="text"/> gr. <input type="text"/></p> <p>Imię, nazwisko i adres wplacającego:</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>Nr. rozrachunku: 14</p> <p style="text-align: center;">Dzień wplaty</p>	<p style="text-align: center;">PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY</p> <p>Na zł. <input type="text"/> gr. <input type="text"/></p> <p>złote słowami:</p> <p>_____</p> <p>_____ gr. <input type="text"/></p> <p>Odbiorca:</p> <p style="text-align: center;">Gazeta Tygodniowa „Głos Ziemi”</p> <p style="text-align: center;">ul. Biskupa Bandurskiego 4</p> <p>Pocztą: Wilno I</p> <p>Nr. rozrachunku: 14</p> <p style="text-align: center;">Dzień wplaty</p> <p style="text-align: center;">(podpis przyjmującego)</p>	<p style="text-align: center;">DOWÓD NADEŚLANIA</p> <p style="text-align: center;">PRZEKAZU ROZRACHUNKOWEGO</p> <p>Na zł. <input type="text"/> gr. <input type="text"/></p> <p>Odbiorca:</p> <p style="text-align: center;">Gazeta Tygodniowa</p> <p style="text-align: center;">„Głos Ziemi”</p> <p style="text-align: center;">Wilno.</p> <p>Nr. rozrachunku: 14</p> <p>Nr. wplaty: _____</p> <p style="text-align: center;">(podpis przyjmującego)</p>
---	--	---

Do Czytelników

Na to, żeby zapewnić sobie otrzymywanie naszego pisma co tydzień, wystarczy wyciąć wydrukowany tutaj blankiet, wypełnić go i zapłacić na najbliższej poczcie 95 gr za kwartał, 1 zł 75 gr za pół roku lub najlepiej 3 zł od razu za cały rok.

